

Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi
Mustafa Kemal University Journal of the Faculty of Education
Yıl/Year: 2025 ♦ Cilt/Volume: 9 ♦ Sayı/Issue: 15, s. 59-86

ÖĞRETMENLERİN MEDENİ DURUMLARININ İŞ DOYUMU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: META-ANALİTİK BİR İNCELEME

Prof. Dr. Erdal TOPRAKÇI

Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi, erdal.toprakci@ege.edu.tr

Orcid: 0000-0001-9552-9094

Gözde YILMAZ ÇILDIR

Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi, 94220000226@ogrenci.ege.edu.tr

Orcid: 0009-0008-7066-0772

Özet

Bu çalışma, meta-analiz yöntemi kullanarak öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumlarına etkisini incelemektedir. Türkiye’de 2007-2023 yılları arasında yayımlanan yüksek lisans ve doktora tezleri incelenerek toplam 110 çalışma meta-analize dâhil edilmiştir. Çalışmada bağımsız değişken olarak medeni durum (evli veya bekâr) ele alınırken, bağımlı değişken iş doyumunu olarak belirlenmiştir. Verilerin analizi Comprehensive Meta-Analysis (CMA) 2.0 yazılımı ile gerçekleştirilmiş ve rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Bulgular, medeni durumun öğretmenlerin iş doyumunu üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığını göstermektedir. Çalışmada medeni durum ile iş doyumları arasındaki ilişkinin olası düzenleyicilerine de (moderatör) bakılmıştır. Moderatörlerden çalışmanın türü (yüksek lisans veya doktora) ve örneklem sayısının medeni durum ile iş doyumları arasındaki ilişkiyi etkilemediği görülmüştür. Öte yandan çalışmanın gerçekleştirildiği coğrafi bölgenin iş doyumları üzerindeki etkisi anlamlı bulunmuştur. Akdeniz bölgesinde evli olan öğretmenlerin iş doyumları fazla iken, Marmara bölgesinde, bekâr öğretmenlerin iş doyumları daha fazladır. Ayrıca örnekleme bütün okul türlerini kapsayan çalışmalarda (Anaokulu, ilkököl, Ortaokul, Lise) iş doyumları istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu çalışma, öğretmenlerin iş doyumları ve medeni durum ilişkisini inceleyen ilk meta-analiz olması bakımından literatüre önemli bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim yönetimi, Öğretmen iş doyumları, Medeni durum, Meta-analiz

THE EFFECT OF TEACHERS' MARITAL STATUS ON JOB SATISFACTION: A META-ANALYTIC REVIEW

Abstract

This study investigates the effect of teachers' marital status on their job satisfaction using the meta-analysis method. A total of 110 master's and doctoral theses published in Turkey between 2007 and 2023 were systematically analyzed and included in the meta-analysis. In the study, marital status (married or single) was considered as the independent variable, while job satisfaction was the dependent variable. Data were analyzed using the Comprehensive Meta-Analysis (CMA) 2.0 software, and the random effects model was employed. The findings indicate that marital status does not have a significant effect on teachers' job satisfaction. A moderation analysis was conducted to examine whether the relationship between marital status and job satisfaction varies according to different variables. It was found that variables such as the type of study (master's or doctoral) and sample size do not significantly influence the relationship between marital status and job satisfaction. However, the geographical region where the study was conducted was found to have a significant effect on job satisfaction. In the Mediterranean region, married teachers reported higher job satisfaction, whereas in the Marmara region, single teachers reported higher satisfaction. In schools that include preschool, primary, secondary, and high school levels, job satisfaction showed a statistically significant difference. This study makes a significant contribution to the literature as the first meta-analysis to examine the relationship between teachers' job satisfaction and marital status.

Key Words: Educational administration, Teacher job satisfaction, Marital status, Meta-analysis

Giriş

Öğretmenlerin iş doyumu, öğretme becerilerini kullanabilmelerini etkileyen önemli bir faktördür. Bu önem, iş doyumunun eğitim yönetimi alanyazınında da yoğun bir şekilde çalışılan ve tartışılan bir konu haline gelmesine yol açmıştır. İş, bir insanın yaşamını sürdürebilmek (yemek, barınmak vb.) için edinmesi gerekenler (para, mal vb.) karşılığında üretmeye dönük etkinlikler toplamı olarak tanımlanabilir. Doyum bir insanın zevk ve veya mutluluk içinde olması durumunu ifade eder. İş doyumu ise, bir çalışanın/bireyin işinden ya da o işi kapsamında gerçekleştirdiği etkinliklerden (faaliyetlerden) zevk alması veya mutlu olması anlamına gelir. İş doyumu kavramının kendisi içinde düzeyel, oransal veya miktarsal olarak değişebilen bir olumluluğu barındırır. Bu bağlamda çalışanların iş doyumu, mesleki gelişim fırsatları, iş ortamı ve yönetim tarzı gibi örgütsel faktörlerden etkilendiği gibi (Locke, 1976) cinsiyet, medeni durum, eğitim seviyesi, kıdem yılı, yaş gibi birçok bireysel özellikten de etkilenir.

Eğitim örgütlerinde öğretmenlerin iş doyumu, onların mesleğe olan bağlılıklarını ve eğitim süreçlerine katılımlarını etkileyen kritik bir faktör olarak öne çıkar. İş doyumu, öğretmenlerin bireysel mutluluklarını ve profesyonel performanslarını etkileyebileceği gibi, dolaylı olarak öğrenci başarısını ve genel eğitim kalitesini de şekillendirir. Bu nedenle, iş doyumunu artırıcı tedbirlerin alınması, sadece öğretmenlerin memnuniyetini değil, aynı zamanda eğitim sisteminin daha verimli ve etkili çalışmasını da sağlayabilir.

Eğitim yönetimi alanında öğretmenlerin iş doyumu ile; işin ödüllendirici özellikli olması (Bogler, 2001), liderlik özellikli okul müdürleriyle çalışma (Hui ve diğerleri, 2013), müfredat değişiklikleri (Anastasiou, 2014), algılanan stres (Dhingra ve Boduszek, 2014), örgütsel bağlılık (Nawab ve Naeem, 2010), öğretmenlerin öz yeterlilik algıları (Klassen ve Chiu, 2010), gelecek krizleri aşma becerisi (Heikonen ve diğerleri, 2024), yönetsel destek (Travers ve Cooper, 2024; Caixia ve diğerleri, 2024), tükenmişlik sendromu (Skaalvik ve Skaalvik, 2011), öğretmenlerin öz yeterlilik, motivasyon ve bağlılık düzeyleri (Canrinus, Helms-Lorenz ve Beijgaard, 2012), iş yükü (Houston, Meyer ve Paewai, 2006), okul ortamı ve çalışma koşulları (Toropova, Myrberg ve Johansson, 2021; Hussain ve diğerlerinin, 2022), özerklik ve kişisel hesap verebilirlik (Alkan ve diğerleri, 2025), işten ayrılma (Li & Yao, 2022) gibi örgütsel (okulsal/kurumsal) bazı değişkenler arasındaki ilişkiyi temele alan araştırmalar vardır. Eğitim yönetimi alanında öğretmenlerin iş doyumu ile; cinsiyet (Rahman, 2008; Wang ve diğerleri, 2022), kıdem (Melter, 2002), medeni durumları (Aydıntan ve Koç, 2016; Toker, 2011) gibi öğretmenin bireysel bazı özellikleri arasındaki ilişkiyi temele alan araştırmalar da yapılmıştır. Öte yandan özellikle meta analiz olarak yapılan çalışmalardan da söz etmek mümkündür. Buna göre iş doyumunun; öğretmenlerin tükenmişlikleri (Yorulmaz ve diğerleri, 2017; Kış ve diğerleri, 2016), işten ayrılma niyeti, öğrencilerle etkileşim ve öğrenci çıktıları (Wartenberg ve diğerleri, 2023), tükenmişlik ve işine bağlılık (Lozano ve diğerleri, 2025), öz yeterlik inançları (Kalkan, 2020), okul iklimi, üst yönetici motivasyonu, meslektaşlarıyla ortak değerler ve kültür (Kaya ve Selvitopu, 2019), okul yöneticisine güven (Khan'da, 2023), istihdam türü (kamu/özel) ve örgütsel bağlılık (Gedik ve Üstüner, 2017), tükenmişlik ve işten ayrılma niyeti (Madigan ve Kim, 2021), öğretmen yetkilendirme modeli (Ahrari ve diğerleri, 2021) gibi değişkenlerle ilişkisini temele alan araştırmalar da yapılmıştır. Ancak iş doyumu ile medeni durum arasındaki ilişkiyi özellikle yüksek lisans ve doktora tezleri temelinde inceleyen bir meta-analiz çalışmasına rastlanmamıştır. Çalışmanın bu yönüyle hem alanyazına genel bir bakış getirmek hem de konuyla ilgili yapılacak araştırmalara bir temel teşkil etmek bakımından katkısı olabilir. Bu kapsamda eğitim örgütlerinde iş doyumu ile medeni durum ilişkisinin meta analiz ile ortaya konması amaçlanan bu araştırmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

1. Öğretmenlerin iş doyumu ile ilgili çalışmalar medeni durum temelinde yayım yanlılığı açısından ne durumdadır?
2. Medeni durumun öğretmenlerin iş doyumu üzerindeki etki büyüklüğü düzeyi nasıldır?

3. Öğretmenlerin iş doyumu ile medeni durum ilişkisi, moderatörler/düzenleyiciler (çalışma türü, okul türü, örneklem bölgesi ve sayısı) bağlamı ne durumdadır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada, öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumlarına etkisini incelemek amacıyla meta-analiz yöntemi kullanılmıştır. Meta-analiz, bağımsız çalışmaların bulgularını istatistiksel yöntemlerle bir araya getirerek, belirli bir değişkenin genel etkisini değerlendirmeyi amaçlayan nicel bir araştırma sentezidir (Littel, Corcoran ve Pillai, 2008; Petitti, 2000; Cumming, 2012). Meta-analiz çalışmaları, farklı örneklemelerde yapılan bağımsız araştırmaların birleştirilmesini sağlayarak, ilgili konuda daha geniş çaplı ve güvenilir sonuçlara ulaşılmasına imkân tanır.

Alanyazın Taraması ve Veri Toplama Süreci

Çalışma kapsamında, 2007-2023 yılları arasında Türkiye'de yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri taranmıştır. Veri taraması için Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi veri tabanı kullanılmıştır. Tarama sürecinde, "iş doyumu" ve "medeni durum" gibi anahtar kelimelerle aramalar gerçekleştirilmiş ve ilgili tezler belirlenmiştir. Toplamda 1186 teze ulaşılmış ve ön değerlendirme sonucunda örneklem yapısı ve araştırma yöntemi açısından uygun olan 307 tez çalışma kapsamına alınmıştır. Seçilen tezlerde iş doyumu ve medeni durum ilişkisini ele alan istatistiksel veriler (ortalama, standart sapma, p ve t değerleri) yer alması, meta-analiz açısından temel bir gereklilik olarak değerlendirilmiştir.

1-Dâhil Etme ve Hariç Tutma Ölçütleri Bağlamı Eleme İşlemi

Çalışma kapsamında bağımlı değişkeni iş doyumu, bağımsız değişkeni medeni durum olan ve ilişkisel analize tabi tutulmuş nicel çalışmalar incelenmiştir. Çalışmalar YÖK tezde yayınlanmış, dili Türkçe olan, yüksek lisans ve doktora tezleri olup, tezlerin ölçek uygulamalarının Türkiye'deki eğitim kurumlarında uygulanmış olması ölçütü dikkate alınmıştır. Çözümünecek Tezlerin Belirlenmesi Araştırma kapsamında incelenen çalışmalar, 2007-2023 tarihleri arasında YÖK'ün internet sayfasındaki YÖKTEZ de yayınlanmış tezler oluşturmaktadır. Tarama yapılırken YÖK'ün tez sayfasındaki "arama" kısmına "iş doyumu" yazılmış ve toplamda 1186 teze ulaşılmıştır. Daha sonra bu tezlerin; başlık, özet ve örneklem kısımları incelenerek, eğitim örgütünde çalışmış olan 307 tez tespit edilmiştir. Dâhil etme ve hariç tutma ölçütlerine göre eleme işlemi iş doyumu algısına göre medeni durum değişkeni açısından incelenmiştir. Medeni durum değişkeni bakımından çalışmaların 32'si nitel olması, 89'u medeni durum değişkenini içermemesi, 1'i Türkiye dışında bir bölgede çalışılması, 24'ü genel iş doyumu olmaması, 14'ü yönetici ve öğretmen iş doyumunun birlikte verilmesi, 37'si ortalama, standart sapma, örneklem büyüklüğü, p değeri, t değeri olmaması, sebebiyle toplamda 197 çalışma meta-analize dâhil edilmemiştir. Yapılan eleme sonucunda meta-analize dâhil edilen çalışma sayısı 110'dur. Dâhil edilen çalışmaların tümü; iş doyumu algısını medeni durum değişkenine göre ölçen, nicel yöntemle yapılmış ve çalışmada standart ortalama farkını bulmaya yarayan veri setlerini içermektedir.

Yukarıda belirtilen ölçütlere göre meta analiz kapsamına alınan çalışmaların sayısı aşağıdaki çizelgede gösterilmiştir.

Tablo 1- Meta-analiz kapsamına alınan çalışmaların değişkenlere göre eleme işlemi

Değişkenler	Toplam çalışma sayısı	Çıkarılan çalışma sayısı	Dahil edilen çalışma sayısı
Medeni Durum	307	197	110

Yukarıdaki tablo, veri tarama sürecinde toplamda 307 çalışmaya ulaşıldığını, dâhil etme ve hariç tutma kriterlerine göre 197 çalışmanın elendiğini ve meta-analize 110 çalışmanın dâhil edildiğini göstermektedir. Seçilen çalışmaların tümü nicel araştırma yöntemleriyle gerçekleştirilmiş olup, medeni durum değişkeninin iş doyumu üzerindeki etkisini istatistiksel olarak değerlendiren veri setlerine sahiptir.

2-Çalışmaları Kodlama

Meta-analizde kullanılan etki büyüklüğü çeşitlerinden biri Standardize Ortalamalar Farkı (SOF)'dır. Alanyazında Cohen d olarak bilinen SOF'u hesaplamak ve olası moderatörlere ulaşabilmek için, her bir çalışmadan şu veriler elde edilmiştir: a) Örneklem büyüklüğü (evli ve bekâr), b) Yazar tarafından tercih edilen kodlama planı (medeni durum nasıl kodlandı? C) Etki büyüklüğünü hesaplamak için nicel veri (r, t, F istatistiği ve X^2), p değerleri ya da ortalama ve standart sapma değerleri.

Bu çalışma için evli ve bekâr kodlaması evli=0, bekâr=1 şeklindedir. Tam ters şekilde kodlanmış bir veriye ulaşıldığında bu çalışmanın kodlama planına dönüşüm yapılmıştır. Böylece, negatif işaretli bir d değeri evlilerin iş doyumu puanlarının daha yüksek olduğunu gösterirken, pozitif işaretli bir d değeri bekârların iş doyumu her bir boyutunda daha yüksek puan aldığını göstermektedir. Ayrıca tüm çalışmalar, analiz edilmek için altı farklı moderatör kategorisinde de kodlanmıştır. Bunlar: a) Çalışmaların yılı, b) Çalışmada ulaşılan tez türü (Yüksek Lisans → Y, Doktora → D), c) Çalışmaların yapıldığı okul türleri (Anaokulu → A; Anaokul+İlkokul+Ortaokul+Lise → A+İ+O+L; İlkokul → İ; İlkokul+Ortaokul → İ+O; İlkokul+Ortaokul+Lise → İ+O+L; Lise → L; Ortaokul → O; Ortaokul+Lise → O+L; Özel Eğitim → Ö.E.) d) Çalışmaların örneklem bölgesi (Tümü, Ege, Akdeniz, Karadeniz, Marmara, İç Anadolu, Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu). Meta-analiz çalışmasında iş doyumuyla ilişkili toplamda 109 etki büyüklüğü hesaplanmış olup, çalışma örnekleminin 32.482'si evli, 22.130'u bekâr olmak üzere toplam 54.612 katılımcıdan oluşmaktadır.

Araştırmanın güvenilirliği kapsamında incelenen makalelerin dâhil edilme/edilmeme aşamaları iki araştırmacı tarafından değerlendirildi. Bu kapsamda bir kodlama sayfasındaki her bir kontrol listesi ögesi bağımsız olarak kontrol edildi ve 5 adet çalışma iki araştırmacı tarafından beraberce kontrol formuna kodlandı. Geriye kalan 104 adet dâhil edilmiş çalışma iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı kodlandı. İki kodlayıcı arasındaki güvenilirlik (IRR) korelasyonu ve Cohen kappa istatistiği SPSS 17 programı kullanılarak hesaplandı ve sırasıyla %94 ve 0.92 değerleri bulundu. Anlaşmazlık olması halinde, araştırmacılar nihai kararı vermek için üçüncü bir kodlayıcıya danışmayı planladılar ancak hiçbir maddede kodlayıcılar arasında herhangi bir fikir ayrılığına rastlanmadı.

Etki büyüklüğü hesaplamaları Comprehensive Meta-Analysis (Version 2.0) yazılımı kullanılarak yapıldı. İstatistiki sonuçlara göre kullanılacak modele karar verilebilmesi için meta-analizde heterojenlik-homojenlik testi yapıldı ve $Q(108) = 573.147$, $p < .001$ sonucuna ulaşıldı. Bu sonuç, çalışmalar arasında yüksek düzeyde heterojenlik olduğunu göstermiştir. Ayrıca I^2 değeri %81.352 olarak hesaplanmış ve yüksek düzeyde varyans oranı olduğu saptanmıştır. Bu doğrultuda meta-analizde rastgele etkiler modeli kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Bu meta-analiz çalışmasında, öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumu üzerindeki etkisini belirlemek için Comprehensive Meta-Analysis (CMA) 2.0 yazılımı kullanılmıştır. Meta-analize dâhil edilen çalışmaların verileri üzerinden standartlaştırılmış ortalama farkı (Cohen's d) hesaplanmış, etki büyüklükleri belirlenmiştir. Evli ve bekâr öğretmenler arasındaki iş doyumu farklarını ölçmek amacıyla rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Çalışmalar arasında heterojenliği belirlemek için Q istatistiği hesaplanmış ve eğer Q değeri anlamlı bulunmuşsa, çalışmalar arasında heterojenlik olduğu kabul edilerek rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Buna ek olarak, I^2

istatistiği kullanılarak heterojenlik düzeyi değerlendirilmiştir. I^2 değeri %25'in altında ise düşük, %50 civarında ise orta, %75'in üzerinde ise yüksek heterojenlik olduğu kabul edilmiştir (Higgins vd., 2003). Yayın yanlılığı test etmek amacıyla huni saçılım grafiği, Egger testi, Duval ve Tweedie'nin kırp-doldur yöntemi ve Orwin'in Korumalı Sayısı hesaplanmıştır. Huni saçılım grafiğinin simetrik olup olmadığı görsel olarak incelenmiş ve yayım yanlılığı ihtimali değerlendirilmiştir. Egger testi sonuçları anlamlı bir yayım yanlılığı olup olmadığını belirlemek için kullanılmıştır. Eğer yayım yanlılığı tespit edilmişse, Duval ve Tweedie'nin kırp-doldur yöntemi uygulanarak etki büyüklüğü hesaplamaları düzeltilmiştir.

Elde edilen etki büyüklükleri, Cohen'in (1988) sınıflandırmasına göre yorumlanmıştır. 0.20-0.50 arası etki büyüklükleri düşük, 0.50-0.80 arası orta, 0.80 ve üzeri yüksek etki büyüklüğü olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca, medeni durumun iş doymu üzerindeki etkisini açıklayabilecek çalışmanın yayımlandığı yıl, tez türü, örneklem büyüklüğü ve okul türü gibi moderatör değişkenler belirlenmiş ve alt grup analizleri ile moderatör değişkenlerin etkisi test edilmiştir. Bu işlem yapılırken genel sonucun anlamlı farklılık barındırması bir şart olarak alınmamış düzenleyici (moderatör) etkisinin sonuca etki ederek yeniden düzenleyebileceği varsayılmıştır (Toprakçı, Güngör ve Güngör, 2023; Keskin ve Toprakçı, 2024)

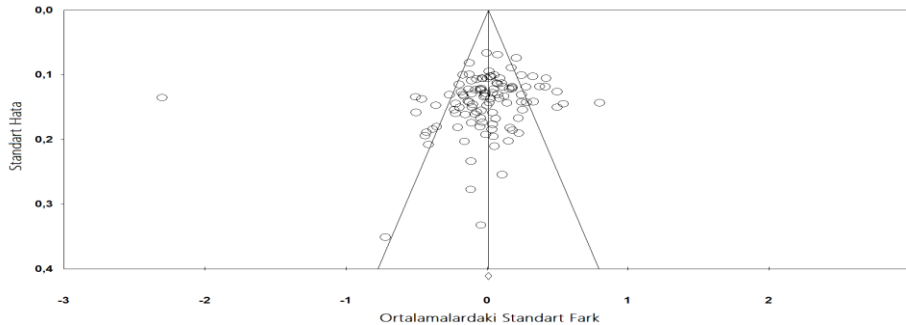
Sonuçların Tartışılması

Meta-analiz çalışmalarında, sonuçların nasıl tartışılması gerektiğine dair alanyazında kesin bir yöntem bulunmadığından, Toprakçı, Güngör ve Güngör (2023) ile Keskin ve Toprakçı (2024) tarafından kullanılan yol tercih edilmiştir. Buna göre, bu araştırmanın veri kaynağı olan (elenmiş bile olsa) çalışmalar bu araştırmanın problem durumuna ve tartışmaya dâhil edilmemiştir. Bu bağlamda, araştırmada yalnızca Ulusal Tez Merkezi'nde yer alan yüksek lisans ve doktora tezleri taranmış olmasına rağmen, sonuçları yorumlarken daha geniş bir perspektif sunabilmek adına farklı kaynaklardan yararlanılmıştır. Bu çerçevede, aynı konuda ancak yüksek lisans ve doktora tezi olmadığından (veri kaynağı olmak yönünden) kapsam dışı kalan Türkiye'de ve yurtdışında yapılmış, birincil (iş doymu ve medeni durum ilişkisini inceleyen ve bu çalışmanın kapsamına girmeyen nitel veya nicel çalışmalar) ya da meta analitik (eğitim örgütleri ya da farklı örgütlerde çalışılmış iş doymu ve medeni durum ilişkisi meta analiz çalışmaları) çalışmalar, bu araştırmanın problem durumu ile tartışma kısmına dahil edilmiştir.

Bulgular

1- Değişkenlere Göre Öğretmenlerin İş Doymalarına Dair Çalışmaların Yayın Yanlılığı

Yayın yanlılığı, istatistiksel anlamlı bulunan çalışmaların yayınlanması eğilimi anlamına gelmektedir. Yayın yanlılığı hesaplanacak ortalama etki büyüklüğünü etkiler ve olması gerekenden daha yüksek gösterir (Borenstein vd., 2013). Bu çalışmada yayın yanlılığı olup olmadığını anlamak için huni saçılım grafiğine bakılmıştır. Grafik 1 incelendiğinde, huni grafiğinin simetrik olduğu görülmektedir. Dolayısıyla huni saçılım grafiği açısından yayın yanlılığı gözükmemektedir.

Grafik 1: Yayın Yanlılığına İlişkin Huni Grafiği

Huni grafiğinin yanı sıra yayın yanlılığının test edilmesi için üç yöntem kullanılmıştır. Bunlar: Orwin'in Korumalı Sayısı, Egger testi, Duval ve Tweedie'nin Kırp ve Doldur yöntemidir. Bu üç istatistiğin seçilme nedeni alanyazında yapılan çalışmalarda sıkça kullanılıyor ve anlaşılabilir olmasıdır. Bu testlere yönelik bulgular Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. İş doyumu ile medeni durum değişkeni ilişkisi için yayın yanlılığı test sonuçları.

Değişkenler	k	Orwin'in Korumalı Sayısı	Duval ve Tweedie'nin Kırp ve Doldur Yöntemi		Egger testi
		Önemsiz SOF* için gerekli çalışma sayısı	Kırılan çalışma	SOF gözlenen (düzeltilen)	
Medeni durum	109	-0,001 SOF için 866	32	-0,01233	P=0,09039 (2 kuyruk)

Tablo 2'nin bulguları, meta-analize dâhil edilen çalışmaların iş doyumu ile medeni durum arasındaki ilişkiyi değerlendirirken herhangi bir yayın yanlılığı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan testlerin sonuçlarını göstermektedir. Araştırmacılar, çalışmalar arasındaki heterojenliğin yüksek olması nedeniyle rastgele etkiler modelini kullanmayı tercih etmişlerdir. Bu bağlamda, Tablo 2'de sunulan sonuçlar rastgele etkiler modeline dayalı olarak yorumlanmalıdır.

Öncelikle, Orwin'in Korumalı Sayısı yöntemi ile yapılan analizde, meta-analize eklenmesi gereken önemsiz SOF'a sahip çalışma sayısı 866 olarak belirlenmiştir. Bu sonuç, mevcut çalışmalara ek olarak 866 çalışma daha dâhil edilse bile genel sonuçların büyük ölçüde değişmeyeceğini göstermektedir. Dolayısıyla, yayın yanlılığının sonuçları önemli ölçüde etkilemediği yorumu yapılabilir.

Duval ve Tweedie'nin Kırp ve Doldur yöntemi ile yapılan değerlendirmede, meta-analizden 32 çalışmanın eksik olduğu varsayılmış ve bu eksik çalışmalar eklendiğinde elde edilen düzeltilmiş SOF değeri -0.01233 olarak hesaplanmıştır. Bu yöntem, yayın yanlılığının varlığına rağmen elde edilen sonucun büyük ölçüde değişip değişmediğini gösterir. Burada gözlemlenen değişimin minimal olduğu dikkate alındığında, medeni durum ile iş doyumu arasındaki ilişkinin yayın yanlılığından önemli ölçüde etkilenmediği söylenebilir.

Egger testi sonuçlarına göre ise, p değeri 0.09039 olarak bulunmuştur. Yayın yanlılığı açısından genel kabul, $p < 0.05$ olması durumunda yayın yanlılığının varlığına işaret ederken, burada elde edilen p değeri 0.05 ile 0.10 arasında yer almaktadır. Bu durum, yayın yanlılığının kesin olarak var olduğu anlamına gelmemekle birlikte, olası hafif bir yayın yanlılığı ihtimaline işaret etmektedir. Ancak, test sonucu anlamlılık sınırının hemen üzerinde olduğu için, yayın yanlılığının analiz sonuçlarını büyük ölçüde etkilediğini söylemek mümkün değildir.

Genel olarak, meta-analiz çalışmasında medeni durum ile iş doyumu arasındaki ilişkinin yayın yanlılığından büyük ölçüde etkilenmediği görülmektedir. Yayın yanlılığı testlerinin sonuçları, meta-analiz bulgularının güvenilir olduğunu ve medeni durumun iş doyumu üzerindeki etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığını ortaya koymaktadır.

2- Değişkenlere Göre Öğretmenlerin İş Doyumlarının Analizi

2.1. Medeni Durum Değişkenine Göre Öğretmenlerin İş Doyumları

Rastgele etkiler modeli kullanılarak gerçekleştirilen, medeni durumun iş doyumu üzerindeki etkisini ortaya çıkaran meta-analiz sonuçları Tablo 3'te sunulmuştur.

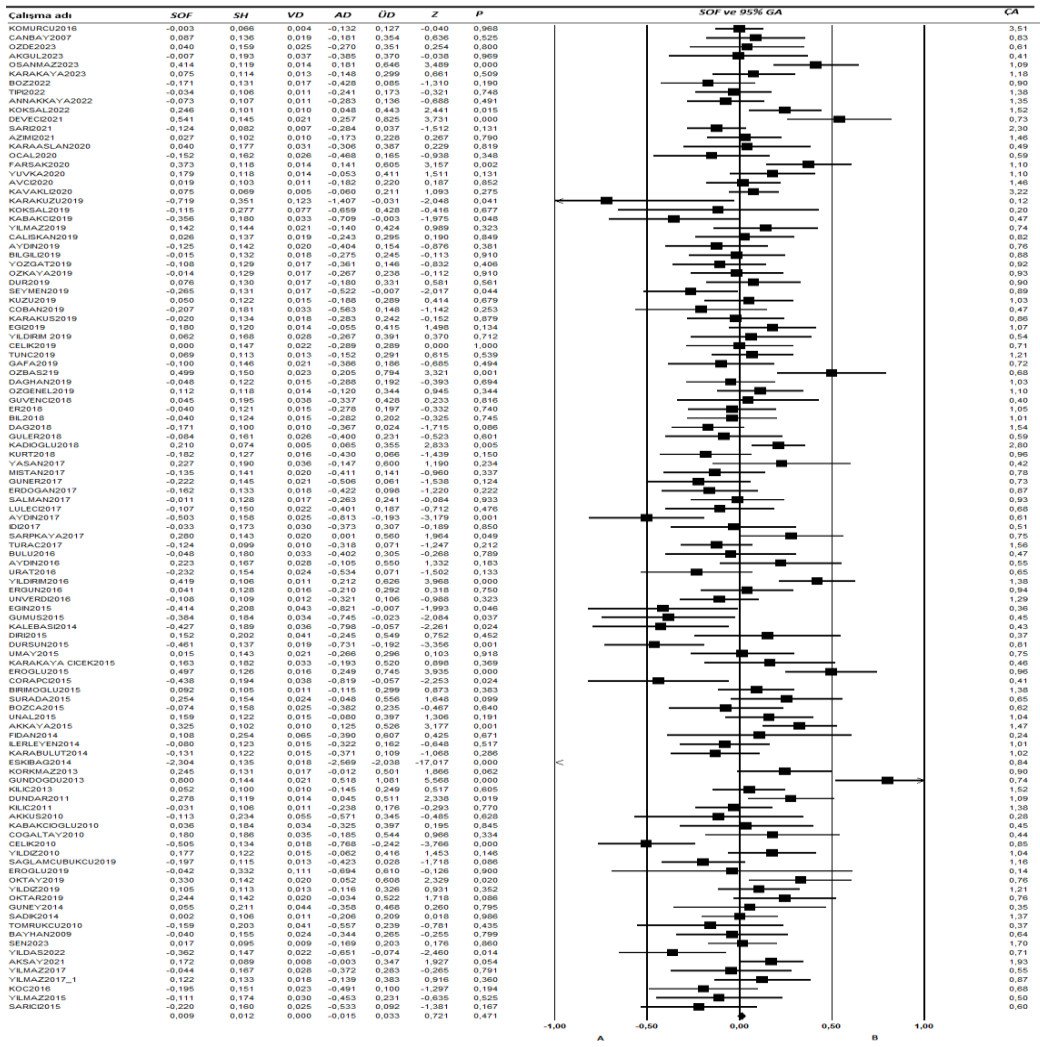
Tablo 3. Medeni Durumun iş doyumu üzerindeki meta-analiz sonuçları

Değişken	Medeni Durum		K	D	%95 GA Alt Limit	Üst Limit	Q	I ²
	Evli	Bekâr						
İş doyumu	32.482	22.130	109	-0,012	-0,070	0,045	579,147	81,352

Tablo 3, medeni durumun öğretmenlerin iş doyumu üzerindeki etkisini ortaya koyan meta-analiz sonuçlarını göstermektedir. Bu tablo, rastgele etkiler modeli kullanılarak gerçekleştirilen

analiz sonuçlarını içermektedir. Öncelikle, meta-analize dâhil edilen toplam 109 çalışmanın örneklem büyüklüğü 32.482 evli öğretmen ve 22.130 bekâr öğretmen olmak üzere toplamda 54.612 katılımcıdan oluşmaktadır. Bu geniş örneklem, meta-analizin bulgularının genellenebilirliği açısından önemli bir dayanak oluşturmaktadır. Analiz sonuçlarına göre, medeni durumun iş doyumu üzerindeki etkisine ilişkin hesaplanan ortalama etki büyüklüğü (Cohen's d) -0.012 olarak bulunmuştur. Bu değer, evli öğretmenlerin iş doyumu düzeylerinin bekâr öğretmenlerden istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde farklı olmadığını göstermektedir. Ayrıca, güven aralığı (-0.070 ile 0.045) arasında yer almakta olup, her iki sınırın da sıfırı içermesi, medeni durumun iş doyumu üzerindeki etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığını göstermektedir. Tablo 3'te yer alan Q değeri (579.147) ve serbestlik derecesi (df=108), $p < .001$ olduğu için analizlerde önemli düzeyde heterojenlik olduğu görülmektedir. I^2 değeri %81.352 olarak hesaplanmıştır ve bu, çalışmalar arasındaki farklılıkların oldukça yüksek olduğunu göstermektedir.

Orman grafiği, analiz edilen her bir ve analize dâhil edilen tüm çalışmaların etki büyüklüğü ile güven aralığını gösterir (Lewis & Clarke, 2001). Bu çalışmanın orman grafiği Grafik-2'de verilmiştir.

[Büyüterek detsy görebilirsiniz] SOF: Standart Ortalama Farkı, SH: Standart Hata, VD: Varyans Değeri, AL: Alt Limit ÜL: Üst Limit, Z: Z Değeri, P: P Değeri, ÇA: Çalışma Ağırlığı

Grafik 2: İş Doyumu Meta Analiz Çalışmasına ait Orman Grafiği

Grafik 2’de iş doyumunun eğitim kurumlarındaki çalışanların medeni durumlarına etkisine ait orman grafiğine yer verilmiştir. Şekilde meta-analize dâhil edilen her bir çalışmaya ait çalışma ağırlıkları yer almaktadır. Araştırmaya dâhil edilmiş olan çalışmaların ağırlıklarının birbirine yakın olduğu gözlenmektedir.

3- Değişkenlere Göre Öğretmenlerin İş Doyumlarının Medeni Duruma Göre Moderatör Analizleri

Çeşitli moderatörlerin iş doyumunu ile medeni durum ilişkisini etkileyip etkilemediğinin değerlendirilmesi bu çalışmanın bir diğer amacıdır. Çalışmanın moderatörleri ise, çalışmaların yılı, çalışmalarda ulaşılan tez türü, çalışmaların eğitim bilimleri alanında yapılıp yapılmadığı, çalışmaların örnekleme, çalışmaların yapıldığı örneklemin okul düzeyleri, çalışmaların örnekleminin uygulandığı bölge olarak belirlenmiştir. Çalışmalara ait genel etki büyüklüğünün yönü ve boyutunu etkileyebilecek etkenler moderatör olarak belirlenmiş olup, bu moderatörleri belirlemek araştırmacıya bırakılmıştır. Belirlenen analizler doğrultusunda moderatör analizleri yapılmış, bu kategorik moderatörlerin analizleri Tablo 4’te verilmiştir. Tabloda; Anaokulu: A., İlkokul: İ.; Ortaokul: O., Lise: L., Özel Eğitim: Ö.E. ile verilmiştir. Doktora Tezi: D.T.; Yüksek Lisans Tezi: Y.L.T. şeklinde gösterilmiştir.

Tablo 4: İş doyumunu için moderatör analizleri

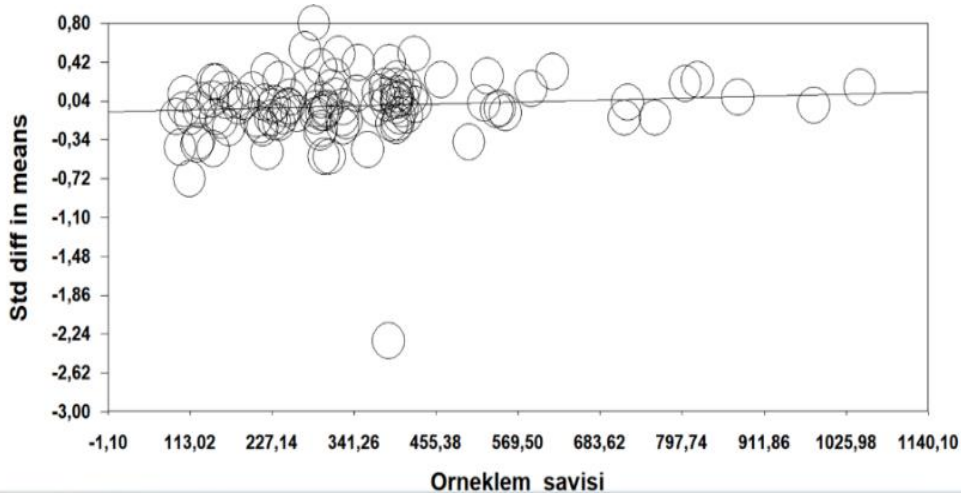
Düzenleyici	Değişkenler	K	EB	SH	p	95% GA		Qb	Sd	P
						Alt	Üst			
Çalışmanın türü	D. T.	5	-0,003	0,082	0,971	-0,163	0,157	0,013	1	0,910
	Y. L. T.	104	-0,013	0,031	0,678	-0,073	0,047			
Çalışmanın yapıldığı okul türü	A.	4	0,055	0,198	0,782	-0,333	0,443	13,635	9	0,136
	A.+İ.+O.+L.	3	0,133	0,059	0,023	0,018	0,249			
	İ.	22	0,066	0,057	0,252	-0,047	0,178			
	İ.+O.	19	0,066	0,043	0,122	-0,018	0,149			
	İ.+O.+L.	29	-0,119	0,076	0,118	-0,268	0,030			
	L.	13	-0,076	0,082	0,352	-0,237	0,084			
	O.	8	-0,021	0,049	0,659	-0,117	0,074			
	O.+L.	3	-0,073	0,077	0,348	-0,225	0,079			
	Ö. E.	5	-0,035	0,072	0,623	-0,175	0,105			
	Tüm	3	0,114	0,119	0,337	-0,119	0,347			
Çalışmanın yapıldığı coğrafi bölge	A.	5	0,361	0,147	0,014	0,073	0,649	24,926	7	0,001
	D. A.	11	0,133	0,052	0,010	0,032	0,235			
	E.	19	0,049	0,058	0,394	-0,064	0,162			
	G. D.	4	-0,000	0,049	0,995	-0,096	0,095			
	İ. A.	19	-0,076	0,047	0,106	-0,167	0,016			
	K.	12	-0,058	0,050	0,248	-0,156	0,040			
	M.	36	-0,107	0,073	0,143	-0,251	0,036			
Çalışmanın yapıldığı yıl	T. B.	3	0,172	0,070	0,014	0,035	0,309	12,765	14	0,545
	2007	1	0,087	0,136	0,525	-0,181	0,354			
	2009	1	-0,040	0,155	0,799	-0,344	0,265			
	2010	6	-0,066	0,128	0,605	-0,317	0,185			
	2011	2	0,119	0,154	0,442	-0,184	0,421			
	2013	3	0,357	0,217	0,100	-0,069	0,782			
	2014	7	-0,402	0,346	0,245	-1,079	0,276			
	2015	15	-0,013	0,079	0,868	-0,167	0,141			
	2016	8	0,020	0,077	0,793	-0,131	0,172			
	2017	12	-0,064	0,056	0,258	-0,175	0,047			
	2018	7	-0,029	0,068	0,673	-0,163	0,105			
	2019	27	0,013	0,036	0,713	-0,057	0,083			
	2020	6	0,103	0,064	0,107	-0,022	0,227			
	2021	4	0,135	0,122	0,270	-0,105	0,375			
	2022	5	-0,064	0,097	0,512	-0,254	0,127			
	2023	5	0,118	0,082	0,151	-0,043	0,280			

Tablo 4, öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumu üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılan meta-analizde moderatör değişkenlerin etkisini test etmektedir. Rastgele etkiler modeli kullanılarak gerçekleştirilen bu analizde, iş doyumu ile medeni durum arasındaki ilişki farklı değişkenlere göre incelenmiştir. Moderatör değişkenler arasında çalışmanın türü (yüksek lisans ve doktora tezleri), çalışmanın yapıldığı okul türü, çalışmanın gerçekleştirildiği coğrafi bölge ve örneklem sayısı gibi faktörler yer almaktadır.

Çalışmanın türüne göre yapılan analizde, yüksek lisans ve doktora tezleri arasında medeni durumun iş doyumuna etkisi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Etki büyüklüğü (EB) değerleri -0.003 (doktora) ve -0.013 (yüksek lisans) olarak hesaplanmıştır. p değeri 0.910 olup, Qb değeri de 0.013 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar, tez türünün medeni durum ile iş doyumu arasındaki ilişkide belirleyici bir faktör olmadığını göstermektedir.

Çalışmanın yapıldığı okul türü açısından değerlendirildiğinde, en yüksek etki büyüklüğü anaokulunda (+0.055), en düşük ise ortaokul ve lise düzeyinde (-0.073) hesaplanmıştır. Ancak, Anaokul+İlkokul+Ortaokul+Lise (A+İ+O+L) türündeki okullar için p değeri 0.023 olup, bu değer 0.05'in altında olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu bulgu, bu okul türünde öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumları üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer okul türlerinde ise p değerleri 0.05'in üzerinde olup anlamlı bir farklılık yaratmamaktadır.

Çalışmanın gerçekleştirildiği coğrafi bölge açısından yapılan analizlerde, bölgesel farklılıkların belirgin olduğu görülmüştür. Akdeniz bölgesinde etki büyüklüğü 0.361 ile en yüksek bulunurken, Marmara bölgesinde negatif bir değer (-0.107) elde edilmiştir. Doğu Anadolu, İç Anadolu ve Karadeniz bölgelerinde ise $p > 0.05$ olup anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Qb değeri 24.926 olup, $p = 0.001$ olarak hesaplanmıştır. Buna göre, Akdeniz bölgesinde evli olan öğretmenlerin iş doyumu fazla iken, Marmara bölgesinde, bekâr öğretmenlerin iş doyumu daha fazladır.

Grafik 3- Örneklem sayısının, ortalama farkların standart sapması üzerindeki etkisinin regresyon analizi grafiği

Çalışmanın örneklem türüne ilişkin regresyon analizi, örneklem büyüklüğünün ($K = 110$) standart fark üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bulgular, örneklem büyüklüğü arttıkça standart farkın azaldığını göstermektedir. Regresyon sonucunda elde edilen eğitim katsayısı pozitif olmakla birlikte oldukça düşüktür ($b = 0,00017$). Bu durum, örneklem büyüklüğü ile standart fark arasında zayıf bir doğrusal ilişki olduğunu göstermektedir.

Tablo 4. Örneklem Büyüklüğünün Standart Fark Üzerindeki Etkisine İlişkin Regresyon Analizi Sonuçları

Örneklem	Eğim Katsayısı	Kesişim Değeri	Heterojenlik	Varyans Açıklayıcılığı	Güven Aralığı			
K	B	B	P	(τ^2)	Q	P	A.L.	Ü.L.
110	0,00017	-0,06317	0,01584	0,07343	9,776	0,00177	-0.11448	-0.01185

Tau-kare değeri ($\tau^2 = 0,07343$), varyansın önemli bir bölümünün örneklem büyüklüğü dışındaki faktörlerden kaynaklandığını göstermektedir. Modelin toplam varyans içindeki açıklayıcılığı değerlendiren Q istatistiği anlamlıdır ($Q = 9,776$, $p = 0,00177$); ancak etkinin büyüklüğü düşük olduğundan, örneklem büyüklüğünün etkisinin belirgin bir eğilim göstermediği söylenebilir.

Regresyon çizgisinin (Grafik 3) neredeyse yatay olması da bu ilişkiyi desteklemektedir. Kesişim değeri anlamlı ve negatiftir ($\beta = -0,06317$, $p = 0,01584$) ve güven aralığı tamamen negatif değerler içermektedir (Alt limit = $-0,11448$; Üst limit = $-0,01185$). Bu durum, küçük örneklerde daha yüksek başlangıç farklarının ve değişkenliğin gözlemlendiğini ortaya koymaktadır. Örneklem büyüdükçe bu farkların azaldığı ve sifıra yakınsadığı görülmektedir. Bulgular örneklem büyüklüğünün istatistiksel tahminlerin kararlılığı üzerinde etkisi olduğunu gösterse de, bu ilişkinin güçlü ve tamamen doğrusal olmadığı anlaşılmaktadır.

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada, öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumuna üzerindeki etkisi meta-analiz yöntemi ile incelenmiş ve 2007-2023 yılları arasında yayımlanan yüksek lisans ve doktora tezleri analiz edilerek toplam 110 çalışma meta-analize dâhil edilmiştir. Çalışmanın verilerinin heterojenlik düzeyi yüksek bulunmuş ve yayın yanlılığına rastlanmamıştır. Çalışmanın temel sonucu, medeni durumun öğretmenlerin iş doyumuna üzerinde etkili olmadığı yönündedir. Medeni durum ve iş doyumuna arasındaki ilişkiyi inceleyen kimi meta-analiz çalışmaları, çalışmanın ulaştığı bu sonuç ile paralellik göstermektedir. Örneğin, Yelboğa (2007), finans sektöründe çalışan üç yüz personel üzerinde yaptığı meta-analiz çalışmasında, yaş ve iş deneyimi gibi demografik değişkenlerin iş doyumuna üzerinde etkili olduğunu, ancak medeni durumun etkisine dair spesifik bir bulguya ulaşılmadığını belirtmiştir. Eğitim alanında yapılan Erden ve diğerlerinin (2023) yürüttükleri bir meta-analiz çalışmasında da, cinsiyet ve medeni durum gibi öğretmen özelliklerinin, öğretmenlerin iş doyumları düzeyleri üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığı ya da bu etkinin çok zayıf düzeyde olduğu saptanmıştır. Meta-analiz kapsamına alınmayan alanyazındaki birincil çalışmalar incelendiğinde; Kaya ve Oğuzöncül (2016)'ün sağlık çalışanları üzerinde yürüttükleri çalışmada, çalışanların iş tatmin düzeyleri ve medeni durumları arasında herhangi bir ilişki saptanamamıştır. Yücel ve Bektaş'ın (2012) medeni durumun öğretmenlerin iş tatmini üzerinde belirgin bir etki yaratmıyor olduğuna dair ulaştıkları sonuç da, bu araştırmanın sonucuyla benzerdir. Yayla ve diğerlerinin (2018) yürüttüğü, Türkiye'deki okul öncesi öğretmenleri arasında yapılan bir karşılaştırmada da, medeni durumun iş tatmini üzerinde herhangi bir etkisi olmadığı gösterilmiştir. Çevik (2024) de, öğretmenlerin medeni durumlarının, iş doyumları üzerinde anlamlı bir fark yaratmadığına ulaşmıştır.

Öğretmenlerin evli ya da bekâr olmanın iş doyumuna üzerinde etkisi olmamasının bir nedeni, eşlerin ikisinin de çalışıyor olması olabilir. Bununla birlikte, iş doyumunu belirleyen unsurların giderek daha çok bireysel ve örgütsel faktörlere kayması da bu sonucu açıklayabilir. Örneğin, mesleki özerklik, okul yönetimiyle kurulan ilişkiler, kariyer gelişim fırsatları, iş yükü ve duygusal tükenmişlik gibi değişkenler, öğretmenlerin iş doyumunu medeni durumdan çok daha fazla etkilemektedir. Ayrıca, modern toplumlarda bireysel yaşam tercihleri ve aile yapılarındaki

çeşitlilik arttıkça, medeni durumun anlamı ve etkisi de görece hale gelmekte; dolayısıyla bu tür demografik değişkenlerin belirleyiciliği zayıflamaktadır.

Medeni durum ve iş doymu arasındaki ilişkiyi inceleyen kimi diğer meta-analiz çalışmaları ise, evli olmanın, iş doymu üzerinde etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Örneğin Güneş (2007), sağlık çalışanları üzerine yürüttüğü bir meta-analiz çalışmasında, evli olmanın iş doymunu olumlu yönde etkilediğini saptamıştır. Eğitim alanında yapılan ve Kış (2014)'ın yürüttüğü bir meta-analiz çalışmasında, evli öğretmenlerin daha fazla iş tatmini yaşadıkları ortaya çıkmıştır. Meta-analiz kapsamına alınmayan alanyazındaki birincil çalışmalar incelendiğinde; örneğin Topal (2008), hekim ve hemşirelerde evliliğin, kişiler arası ilişkiler ve stresle başa çıkma deneyimi kazandırdığı ve iş doymunu arttırdığını saptamıştır. Eğitim alanında yürütülen bir çalışmada Demirel ve Erdamar (2009), evliliğin, öğretmenlerin işlerine olan bağlılıklarını ve memnuniyetlerini artırıcı bir etken olduğunu ve bu durumun genel yaşam kalitelerini olumlu şekilde etkilediğini ortaya koymuşlardır. Mahmood ve diğerleri (2019), üniversite öğretim üyelerinin medeni durumunun, bir tür istikrar ve destek duygusu sağlayarak genel iş doymuları üzerinde olumlu bir etki yarattığını göstermişlerdir.

Bu çalışmanın sonuçlarının bazı meta-analiz ve birincil çalışmalarla örtüşmemesi, çeşitli metodolojik ve bağlamsal nedenlerle açıklanabilir. Öncelikle, bu araştırmada yer alan çalışmaların tamamı Türkiye'de yapılmış yüksek lisans ve doktora tezlerinden oluşmakta ve bu durum örneklemin coğrafi ve kültürel bağlam açısından homojenliğine işaret etmektedir. Buna karşın, evli bireylerin iş doymunun daha yüksek olduğuna dair sonuçlara ulaşan bazı çalışmalar daha farklı sektörlerde (örneğin sağlık, akademi) ya da farklı kültürel bağlamlarda gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla, sektörler arası dinamikler ile kültürel normların etkisi, medeni durumun iş doymu üzerindeki etkisini farklı şekillerde ortaya çıkarabilmektedir. Öte yandan, çalışmamıza dâhil edilen araştırmalarda iş doymunu etkileyebilecek kontrol değişkenlerinin çoğu zaman dikkate alınmamış olması da bu farklılığın bir nedeni olabilir. Özellikle eşlerin her ikisinin de çalışıyor olması, evliliğin getirdiği desteği sınırlandırırken, bireysel faktörler (kişilik özellikleri, stresle başa çıkma becerisi) ve kurumsal koşullar (yönetim tarzı, iş yükü, mesleki özerklik) iş doymunu belirlemede çok daha baskın hale gelmiş olabilir.

Çalışmanın moderatörleri itibarıyla, çalışmanın türü ve örneklem sayısı gibi moderatörlerin medeni durum ile iş doymu arasındaki ilişkiyi düzenlemediği tespit edilmiştir. Ancak, çalışmanın gerçekleştirildiği coğrafi bölge, iş doymu üzerinde düzenleyici bir role sahiptir. Akdeniz bölgesinde evli olan öğretmenlerin iş doymu fazla iken, Marmara bölgesinde, bekâr öğretmenlerin iş doymu daha fazladır. Ayrıca, örneklem türünün karma olduğu çalışmalarda (anaokul+ilkokul+ortaokul+lise), öğretmenlerin medeni durumlarının iş doymuları üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu saptanmıştır. Bu sonuç; Wang ve diğerleri (2024)'nin saptadığı, öğretmenlerin iş doymalarına yönelik gerçekleştirdikleri bir meta-analiz çalışmasında, ülkenin farklı coğrafi eğitim ortamlarının ve okul türünün, iş doymu üzerinde moderatör etkiye sahip olduğu sonucuyla uyusmaktadır. Öte yandan, Korkmaz ve Ulutaş (2022) da araştırmanın yapıldığı bölgenin öğretmenlerin iş doymu üzerinde orta düzeyde moderatör etkisi olduğunu saptamışlardır. Çoğaltay ve diğerleri (2016) de, öğretmenlerin iş doymunu inceledikleri meta-analiz sonuçlarında, belirlenen moderatör değişkenler arasında yalnızca örneklem bölgesinin düzenleyici olduğunu tespit etmişlerdir.

Araştırmanın sonuçları, alanda yapılan kimi meta-analiz çalışmalarının ulaştıkları sonuçlarla ise çelişmektedir. Örneğin, Böke ve Norman (2022), araştırma yapılan yerin, öğretmenlerin iş doymuları ile tükenmişlikleri arasındaki ilişkiyi düzenlemediğini belirtmişlerdir. Dağlı (2019), meta-analiz sonuçları neticesinde, araştırmanın yapıldığı yerin, öğretmenlerin iş doymu üzerinde anlamlı bir fark yaratmadığını tespit etmiştir. Kasalak ve Dağyar da (2020), araştırmanın yürütüldüğü bölgelerin, öğretmenlerin iş doymuna olan moderatör etkisini saptamamışlardır.

Bu çalışmada bölge ve okul türü gibi bazı moderatör değişkenlerin anlamlı sonuçlar üretmiş olması, daha önceki çalışmalarda elde edilen bulgularla çelişiyor gibi görünse de, bu durum çeşitli bağlamsal ve metodolojik nedenlerle açıklanabilir. Öncelikle, coğrafi bölgeler arası sosyoekonomik gelişmişlik farkları, çalışma koşulları, kültürel değerler ve aile yapılarında gözlemlenen farklılıklar, öğretmenlerin iş doyumunu etkileyen önemli çevresel faktörler arasında yer almaktadır. Örneğin, bazı bölgelerde aile yapısının daha geleneksel olması, evli bireylerin mesleki istikrarını ve sosyal statüsünü artırıcı bir rol oynayabilirken; daha büyük ve rekabetçi şehirlerde bekâr öğretmenlerin bireysel gelişime, kariyer fırsatlarına ve özerkliğe daha çok önem vermesi, onların iş doyumlarını yükseltebilir. Aynı şekilde, okul türleri arasında da yönetim yapısı, öğrenci profili, veli beklentileri ve öğretmen rolleri bakımından belirgin farklılıklar bulunmaktadır. Bu faktörler, öğretmenlerin evlilik yaşamlarıyla iş yaşamları arasındaki dengeyi farklı şekillerde etkileyebilir. Bu bağlamda, bazı okul türlerinde evlilik daha çok destekleyici bir unsur olarak algılanırken, bazı türlerde bireysel zaman ve enerji gereksinimleri nedeniyle sınırlayıcı bir faktör haline gelebilir.

Ayrıca, geçmiş çalışmalarda bölge ve okul türü gibi moderatörlerin etkisiz bulunmuş olması, bu değişkenlerin kategorik olarak yeterince ayrıştırılmamış olmasından ya da çalışmalarda kullanılan örneklem sayılarının dengesizliğinden kaynaklanmış olabilir. Nitekim meta-analizlerde moderatör analizlerinin hassasiyeti, alt gruplar arasındaki örneklem dağılımı ve analiz gücü ile doğrudan ilişkilidir. Bu nedenle, bu çalışmada bölge ve okul türüne ilişkin elde edilen anlamlı moderatör etkileri, örneklemin genişliği ve analizlerde kullanılan yöntemlerin duyarlılığı sayesinde ortaya çıkmış olabilir. Sonuç olarak, moderatör değişkenlere ilişkin bu farklılıklar, yalnızca yöntembilimsel tercihlere değil, aynı zamanda toplumsal, kültürel ve kurumsal bağlama özgü farklara da işaret etmektedir.

Bu çalışma, öğretmenlerin medeni durumlarının iş doyumuna üzerindeki etkisini meta-analiz yöntemiyle incelemiş ve çeşitli bulgulara ulaşmıştır. Ancak bu tür bir çalışma, yalnızca var olan çalışmaların bulgularını birleştirerek genel bir eğilim ortaya koymakta; değişkenler arasındaki nedensel ilişkileri doğrudan test etmemektedir. Bu nedenle, gelecekte yapılacak araştırmalarda, nedensel araştırma tasarımlarına dayanan çalışmalara ağırlık verilmesi önerilmektedir. Örneğin, boylamsal desenli çalışmalarla evlilik durumundaki değişimlerin iş doyumuna üzerindeki etkisi zaman içinde izlenebilir; deneysel ya da yarı-deneysel çalışmalarla ise sosyal destek, stresle başa çıkma biçimleri ya da iş-aile dengesi gibi aracı değişkenlerin etkisi sınanabilir.

Ayrıca, bu çalışmada anlamlı moderatör etkisi gösteren coğrafi bölge ve okul türü gibi değişkenlerin, daha derinlemesine ve nitel veri toplama teknikleriyle incelenmesi, bulguların bağlamsal olarak daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Özellikle bölgesel farklılıkların, sosyoekonomik düzey, toplumsal değerler ve aile yapısındaki değişkenlik gibi unsurlar bağlamında detaylandırılması, iş doyumunun sadece bireysel ya da örgütsel değil, aynı zamanda kültürel bir olgu olduğunu da ortaya koyabilir. Son olarak, iş doyumuna üzerinde etkili olabilecek kişilik özellikleri, duygusal emek, iş-yaşam dengesi ve mesleki tükenmişlik gibi bireysel ve örgütsel düzeydeki faktörlerin, medeni durumla olan etkileşimlerini de dikkate alan karma yöntemli araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu tür bütüncül yaklaşımlar, iş doyumuna literatürüne daha derinlikli ve açıklayıcı katkılar sağlayacaktır.

Kaynakça¹

Ağırdas, Y. (2014). Resmî liselerde dağıtımcı liderlik ile iş doyumuna arasındaki ilişkinin öğretmen görüşlerine dayalı olarak incelenmesi (Çorum örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

¹ Veri kaynağı olan çalışmalar dâhildir.

- Ahrari, S., Roslan, S., Zaremohzzabieh, Z., Rasdi, R. M., & Abu Samah, A. (2021). Relationship between teacher empowerment and job satisfaction: A meta-analytic path analysis. *Cogent Education*, 8, 1898737. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2021.1898737>
- Akbulut, B. (2015). Ortaöğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin örgütsel imaj algıları ile iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Akgül, Ş. (2023). Din dersi öğretmenlerinin eğitime inanma düzeyleri ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Doktora Tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Akkaya, R. (2015). Öğretmenlerin kontrol odağı ile iş doyumu arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Akkuş, O. (2010). Rehberlik araştırma merkezlerinde görevli rehber öğretmenlerin iş doyumu düzeylerinin değerlendirilmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aksay, O. (2021). Öğretmenlerin örgütsel adalet, örgütsel dürüstlük ve iş doyumu düzeylerine yönelik algıları arasındaki ilişkilerin incelenmesi. (Doktora Tezi). Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bolu.
- Akyürek, M. İ. (2016). İlkokul müdürlerinin dağıtılmış liderlik özellikleri ile öğretmenlerin iş doyumu algıları arasındaki ilişki (Ankara ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Alkan, M. F., Aydın, H., & Özyurt, Ş. (2025). The roles of teacher autonomy and personal accountability in explaining Turkish teachers' job satisfaction. *Irish Educational Studies*, 1–28. <https://doi.org/10.1080/03323315.2025.2488810>
- Altındal Doğaner, Y. (2019). Kuruma ulaşım süresi, motivasyon ve bazı demografik özellikler açısından öğretmenlerin iş doyumunun incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Annakkaya, E. E. (2022). Lise öğretmenlerinin algılarına göre örgütsel destek ve psikolojik sermaye ile iş doyumu arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Okan Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.
- Arı, G. (2021). Özel eğitim meslek okulu öğretmenlerinin örgütsel bağlılık ve iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arkıcı, M. (2014). İlköğretim okulu müdürlerinin liderlik stillerinin öğretmenlerin iş doyumuna etkisi: Gölbasi ilçesi örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Türk Hava Kurumu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Atayeter, F. (2019). Müzik öğretmenlerinin müzik performans kaygılarının ve iş doyumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ateş, B. (2022). Okul müdürlerinin öğretmenlere güveni ile öğretmenlerin iş doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Yozgat Bozok Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yozgat.
- Avcı, İ. (2020). Öğretmenlerin öz yeterlik inançları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
- Aydın, B. (2019). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin belirlenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sakarya.
- Aydın, B. (2019). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin belirlenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sakarya.

Aydın, D. (2016). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum düzeyini etkileyen faktörlerin incelenmesi: Bağcılar örneği. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Aydıntan, B., & Koç, H. (2016). The relationship between job satisfaction and life satisfaction: An empirical study on teachers. *International Journal of Business and Social Science*, 7(10), 72-80.

Ayyıldız Erbek, B. (2017). Ortaokul öğretmenlerinin karara katılımı ve iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Başkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Azimi, M. (2021). Okul müdürlerinin iletişim becerileri ile öğretmenlerin iş doyumları ve örgütsel sessizlik tutumları arasındaki ilişkilerin incelenmesi (Erzurum ili örneği). (Doktora Tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Başar, A. (2018). Özel liseler ve devlet liselerinde görev yapan öğretmenlerin sınıf yönetim profilleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Bahçeşehir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Başaran, M. (2017). Okul yöneticilerinin yönetim biçimleri ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bayhan, P. (2009). İlköğretim okulları birinci kademe sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Bayramoğlu, E. O. (2016). Öğretmenlerin demokratik değerleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kars.

Bil, E. (2018). Ortaöğretim okullarının öğrenen örgüt, örgütsel güven ve iş doyumları düzeyleri arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bilgili, C. (2019). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyumları ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi (Van ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.

Bilir, M. E. (2007). Öğretmen algılarına göre ilköğretim okul yöneticilerinin dönüşümcü liderlik özellikleriyle öğretmenlerin iş doyumları ilişkisinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Birimoğlu, B. (2015). Sınıf öğretmenlerinin kişilik özellikleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi: İstanbul ili Kadıköy ilçesi örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Bogler, R. (2001). The influence of leadership style on teacher job satisfaction. *Educational Administration Quarterly*, 37(5), 662-683.

Boğa, Ç. (2010). İlköğretim okul yöneticilerinin liderlik davranış düzeylerinin öğretmenlerin iş doyumuna etkisi (Samsun ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.

Borenstein, M., Hedges, L.V., Higgins, J.P.T. & Rothstein, H.R.(2013). *Meta-analize giriş* (S.Dinçer, Çev.) Ankara: Anı Yayıncılık.

Bostancı, S. (2019). Öğretmenlerin psikolojik sözleşme algıları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Boz, F. N. (2022). PIKTES projesinde görev yapan sınıf öğretmenlerinin mesleğine yönelik tutumları, yaşam ve iş doyumlarının incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Bozca, S. (2015). Öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.

Böke, H., & Norman, G. (2022). The relationship between job satisfaction and professional burnout: A systematic review and meta-analysis on physical education and sports teachers.

International Journal of Eurasian Education and Culture (IJOEEC), 7(16). <http://dx.doi.org/10.35826/ijoecc.445>

Bulu, B. (2016). Özel ve resmî özel eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin iş doyum düzeylerinin karşılaştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Bulut Yazıcı, E. (2018). Rehber öğretmenlerin iş doyumları ile kariyer yaşantıları, mesleki benlik saygıları ve kişisel sağlık davranışları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Burhan, T. (2016). Devlete bağlı anaokulu ile özel anaokulunda çalışan öğretmenlerin öz yeterlik inancı ve iş doyum düzeylerinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Canavar, O. (2021). Öğretmenlerin mesleği seçme nedenleri ve iş doyumlarının incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.

Canbay, S. (2007). İlköğretim okullarında çalışan öğretmenlerin iş doyum ve denetim odağı ilişkisi. Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir

Cankurtaran, Y., & Tengilimoğlu, D. (2022). Üniversitelerdeki akademisyenlerin kayırmacılık algılarının örgütsel bağlılığa etkisinde iş doyumunun aracılık rolü: Ankara ili örneği. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 14(4), 3193-3208. <https://doi.org/10.20491/isarder.2022.1557>

Canrinus, E. T., Helms-Lorenz, M., & Beijaard, D. (2012). Self-efficacy, job satisfaction, motivation, and commitment: Exploring the relationships between indicators of teachers' professional identity. *Psychology of Education*, 27(3), 333-355. DOI: 10.1007/s10212-011-0069-2

Cansız, H. O. (2019). Öğretmenlerin mesleki imajlarının iş doyumlarına etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul

Cebesi, Y. (2019). Özel okullarda öğretmenlere yönelik yetenek yönetimi uygulamaları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Coğaltay, N., Yalçın, M., & Karadağ, E. (2016). Educational leadership and job satisfaction of teachers: A meta-analysis study on the studies published between 2000 and 2016 in Turkey. *Eurasian Journal of Educational Research*, 62, 255-282. <http://dx.doi.org/10.14689/ejer.2016.62.13>

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. Hillsdale, NJ: Lawrence Earlbaum Associates

Çalışkan, S. (2019). Öğretmenlerin tükenmişlik ve iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. Yüksek lisans tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.

Çapraz, H. (2009). Ortaöğretim kurumu öğretmenlerinin örgütsel adalet algıları ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Şişli ilçesi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Çelik, B. (2010). Özel okullarda ve resmi okullarda görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin araştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Çelik, S. (2019). İlkokul öğretmenlerinin algıladıkları yönetici iletişim becerileri ile öğretmenlerin motivasyonu ve iş doyum arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.

Çeltek, F. M. (2021). Temel eğitim kademesindeki öğretmenlerin okul kültürü algıları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman.

Çevik, M. S. (2024). Examination of the factors affecting teachers' job satisfaction levels with binary logistic regression analysis. *Education Reform Journal*, 9(1). <https://doi.org/10.5281/zenodo.10811790>

- Çınarcı, P. (2015). Okul müdürlerinin liderlik uygulamalarının öğretmenlerin iş doyumuna etkisi . (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Çidem, G. (2021). Öğretmenlerin koçluk davranışlarını sergileme ve iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çanakkale
- Çoban, O. (2019). Okul müdürlerinin hizmetkâr liderlik davranışları ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişkiler. (Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Çoğaltay, N. (2010). Türkiye genelinde ceza infaz kurumlarında çalışan öğretmenlerin iş doyum algıları. (Yüksek Lisans Tezi). Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.
- Çorapçı, A. (2015). Sınıf öğretmenlerinin karar verme stilleri ve iş doyum düzeylerinin tespiti. (Yüksek Lisans Tezi). Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman.
- Çölban Dayıoğlu, S. H. (2010). İlköğretim okullarında çalışan öğretmenlerin yöneticilerine duydukları güven ile iş doyumları arasındaki ilişki: Bakırköy ilçesi örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Çubukçu, B. (2018). Özel okul yöneticilerinin kullandıkları örgütsel güç kaynaklarının öğretmenlerin iş doyumuna ile olan ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Dağ, S. (2018). Özel okullarda iş doyum ve örgütsel güvenin yordayıcısı olarak yetenek yönetimi. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi & İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Ortak Yüksek Lisans Programı, İstanbul.
- Dağhan, E. (2019). Okulların yenilikçi olma özelliklerinin öğretmenlerin iş doyum ve örgütsel bağlılıkları ile olan ilişkisinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Dağlı, E. (2019). A meta-analysis study on job satisfaction of class and branch teachers. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 14(3). <https://doi.org/10.29329/epasr.2019.220.1>
- Dedeoğlu, Z. (2018). Lise öğretmenleri ve okul yöneticilerinin emeklilik dönemine ilişkin görüşleri ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Demir Polat, D. (2017). Öğretmenlerin yılmazlık düzeyleri ile iş doyum, mesleki tükenmişlik, örgütsel bağlılık düzeyleri ve örgüt iklimi algıları arasındaki ilişkilerin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya
- Demir, İ. (2019). Okul yöneticilerinin liderlik davranışlarının öğretmenlerin motivasyonu ve iş doyumuna üzerine etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Demirel, H., & Erdamar, G. K. (2009). Examining the relationship between job satisfaction and family ties of Turkish primary school teachers. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 1(1). DOI:10.1016/J.SBSPRO.2009.01.389
- Demirtaş, K. (2020). Mesleki ve teknik ortaöğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin iş doyum düzeyleri ile örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Deregözü, A. (2016). Kamu ve özel sektörde çalışan öğretmenlerin iş doyum ve benlik saygısının incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Derin, F. (2019). Ortaokul öğretmenlerinin iş doyum ile örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi (Bolu-Merkez örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.

- Deveci, Ş. (2021). Lise öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi ve iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elâzığ.
- Diri, M. S. (2015). Ortaokul öğretmenlerinin iş doyumlarının mesleki tükenmişlik düzeylerine etkisi (Aydın ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Dur, Ş. (2019). Sınıf öğretmenlerinde iş-yaşam dengesinin, örgütsel bağlılık ve iş doyumu ile ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüleri Ortak Programı, İstanbul.
- Duran, A. D. (2014). Sınıf öğretmenlerinin örgütsel bağlılıkları ile iş doyumları arasındaki ilişki (Yozgat ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Dursun, Y. (2015). Müzik öğretmenlerinin mesleki yeterlik algıları ile yaşam ve iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Dündar, T. (2011). Öğretmenlerin örgütsel adalet algıları ile iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Egi, C. (2019). Örgütsel sessizlik ve örgütsel özdeşim duygusunun iş doyumunu yordaması. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi & Marmara Üniversitesi, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Ortak Yüksek Lisans Programı, İstanbul.
- Eğin, E. (2015). Bilişim teknolojileri öğretmenlerinin iş doyumlarının incelenmesi (Tekirdağ örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı, Türkçe İşletme Yüksek Lisans Programı, Tekirdağ.
- Er, A. C. (2018). Özel eğitimde çalışan öğretmenlerin otomatik düşüncelerinin tükenmişlik düzeyi ve iş doyumu ile ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Arel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Eranlı, A. K. (2014). Mesleki ortaöğretim kurumlarında görev yapan yöneticilerin vizyoner liderlik özellikleri ile öğretmenlerin iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Erden, A., Erden, H., & Aytaç, T. (2023). Teachers' well-being levels by gender and marital status: A meta-analysis study. *Asian Journal of Instruction*, 11(Special Issue), 38–60. <https://dergipark.gov.tr/aji>
- Erdoğan, E. (2018). Öğretmenlerin affediciliğinin iş doyumuna etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Erdoğan, H. (2017). Ortaokul yöneticilerinin öğretim liderliği ile öğretmenlerin iş doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Erenel, A. (2022). Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde görev yapan öğretmenlerin yaşadığı sorunlar ve bu sorunların iş doyumu düzeyleriyle ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ergül, G. (2019). Öğretmenlerin algıladıkları örgütsel destek ile iş doyumları arasındaki ilişki (Menteşe ilçe örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- Ergün, B. (2016). İş doyumu ve yaşam doyumu arasındaki ilişki: Öğretmenler üzerinde bir araştırma. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Erkan, Z. N. (2009). İlköğretimde görevli öğretmenlerin sınıf yönetimi anlayışları ile iş doyumları arasındaki ilişki: İstanbul ili Anadolu Yakası örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Eroğlu, C. (2015). İlkokullarda görevli sınıf öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri: İzmir Kemalpaşa örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Eroğlu, G. (2019). Görsel sanatlar öğretmenlerinin iş doyumları ve öz yeterlik algılarının analizi. (Yüksek Lisans Tezi). Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Trabzon.

Eröz, A. (2019). Okul müdürlerinin mentorluk fonksiyonlarının öğretmenlerin iş doyumuna etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Eskibağ, Ş. (2014). Öğretmenlerin örgütsel bağlılık ve iş doyumları ile mesleki performans arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Farsak, K. (2020). Özel okullarda çalışan okul öncesi öğretmenlerinin zaman yönetimi becerileri ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Başkent Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Gafa, İ. (2019). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum ve iş yaşamındaki yalnızlık düzeylerinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.

Gedik, A., & Üstüner, M. (2017). Eğitim örgütlerinde örgütsel bağlılık ve iş doyum ilişkisi: Bir meta analiz çalışması. *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 41-57.

Gençtürk, A. (2008). İlköğretim okulu öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları ve iş doyumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.

Gök, A. (2019). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş doyum ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişki, neden ve çözüm önerilerinin belirlenerek farklı değişkenlere göre karşılaştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.

Güler, M. (2018). Beden eğitimi öğretmenlerinin zaman yönetimi becerileri ile iş doyum arasındaki ilişkinin incelenmesi (Kocaeli ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Kocaeli Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli.

Gümüş, N. (2015). Kamu ve özel okul öğretmenlerinin okullarına yönelik kurumsal imaj algılarının ve iş doyumlarının incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Gündoğdu, G. B. (2013). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum ve mesleki tükenmişlik düzeyleri üzerine bir çalışma: Mersin ili örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

Güner, A. (2017). İlkokul yönetici ve öğretmenlerinin karar verme stratejileri ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Güney, B. (2014). Sağlık meslek lisesi yöneticilerinin liderlik vasıfları ile meslek dersi öğretmenlerinin iş doyum ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Güvenci, F. (2018). Mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan öğretmenlerin iş doyumlarına ilişkin görüşlerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.

Hasan, M. (2022). Öğretmen algılarına göre okulların yönetim düzeyleri ile öğretmenlerin örgütsel vatandaşlık davranışları ve iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Heikonen, L., Ahtiainen, R., Hotulainen, R., Oinas, S., Rimpelä, A., & Koivuhovi, S. (2024). Collective teacher efficacy, perceived preparedness for future school closures and work-related stress in the teacher community during the COVID-19 pandemic. *Teaching and Teacher Education*, 137, 104399. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2023.104399>

Higgins, J. P., Thompson, S. G., Deeks, J. J., & Altman, D. G. (2003). *Measuring inconsistency in meta analyses*. *Bmj*, 327(7414), 557-560. DOI: 10.1136/bmj.327.7414.557

Houston, D., Meyer, L. H., & Paewai, S. (2006). Academic staff workloads and job satisfaction: Expectations and values in academe. *Higher Education Policy and Management*, 18(2), 255-272. DOI: 10.1080/13600800500283734

Hui, H., Hashem, S., Ismail, N., & Radzi, C. W. (2013). Principal's leadership style and teacher job satisfaction: A case study in China. *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*, 5(4), 175-184.

Hussain, S., Saba, N. us, Ali, Z., Hussain, H., Hussain, A., & Khan, A. (2022). Job Satisfaction as a Predictor of Wellbeing Among Secondary School Teachers. *SAGE Open*, 12(4). <https://doi.org/10.1177/21582440221138726>

İdi, A. (2017). İlkokul ve ortaokullarda örgütsel iklim ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

İlerleyen, E. (2014). Öğretmenlerin zaman yönetimi becerileri ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

İpek, M. E. H. (2018). Müzik öğretmenlerinin okullardaki sosyal sermaye algısının iş doyumlarıyla ilişkisi üzerine bir araştırma. (Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.

İssi, A. D. (2023). Müzik öğretmenlerinin mesleki değer algıları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

İyiol, H. (2019). Öğretmenlerin iş doyumları ile okul yöneticileri için algıladıkları etik liderlik düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur.

Kabakçı, B. (2019). Müzik öğretmenlerinin iş doyumları ve benlik saygılarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.

Kadioğlu, S. (2018). Eğitim kurumlarında okul kültürünün öğretmenlerin iş doyumuna etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Kalebaşı, E. S. (2014). Anaokulu öğretmenlerinde örgütsel çatışma ve iş doyum ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Kalkan, F. (2020). Öğretmenlerin öz yeterlik inançları ve iş doyumları düzeyleri arasındaki ilişki: Bir meta analiz çalışması. *Eğitim ve Bilim*, 45(204), 317-343. DOI: <http://dx.doi.org/10.15390/EB.2020.8549>

Karaaslan, İ. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki tükenmişlik, iş doyum ve yaşam doyumlarının incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Gedik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Karabulut, S. (2014). İzmir ilinde görev yapan ilköğretim ve ortaokul öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin araştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Karakaya Çiçek, H. (2015). İlköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin okul yaşam kaliteleri ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.

Karakuş, K. (2019). Okul yöneticilerinin psikolojik güçlendirme davranışları ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

Karakuzu, M. (2019). Beden eğitimi öğretmenlerinde iş doyum, meslektaş ilişkileri ve okul idaresi desteğinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Aksaray Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aksaray.

Karataş, Z. (2023). İlkokullarda çalışan öğretmenlerin özerklik davranışları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Kültür Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

- Kasalak, G., & Dağyar, M. (2020). The relationship between teacher self-efficacy and teacher job satisfaction: A meta-analysis of the Teaching and Learning International Survey (TALIS). *Journal of Education and Science in Teacher Practice (JESTP)*, 20(3), 16-33. <https://doi.org/10.12738/jestp.2020.3.002>
- Kavaklı, F. (2020). İstihdam şekillerine göre öğretmenlerin iş doyum düzeyleri ile iş performansları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi Yüksek Lisans Programı). Samsun.
- Kaya, F. & Oğuzöncül, A. F. (2016). Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarında İş Doyumu ve Etkileyen Faktörler. *Dicle Tıp Dergisi*. 43(2): 248-255. doi: 10.5798/diclemedj.0921.2016.02.0675
- Kaya, M., & Selvitoğlu, A. (2019). A meta-analysis of the effects of some factors on teachers' classroom management skills. *International Journal of Contemporary Educational Research*, 6(2), 409-425. DOI: <https://doi.org/10.33200/ijcer.621313>
- Kaya, Z. A. (2020). Fizik, kimya ve biyoloji öğretmenlerinin motivasyonlarının, iş doyumlarının ve mesleki tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Keser, A. (2019). Sınıf öğretmenlerinin iş doyumlarının özyeterlik inançları ve bazı değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya
- Keskin, O. ve Toprakçı, E. (2024). Okul yöneticilerinin genel öz yeterlik algılarının çeşitli değişkenlere göre meta-analizi, *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 15(1), 81-107. <https://www.e-ijer.com/tr/download/article-file/3938628>
- Kete, D. (2015). Okul müdürlerinin liderlik stilleri, öğretmenlerin iş doyum ve örgütsel adalet algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Khan, F. 2025. "Transformational Leadership and Teacher Work Performance: Mediating Effect of job Autonomy and Trust in School Principal – Insights from Senior Secondary School Data in India." *Educational Management Administration & Leadership* 53 (0). DOI: <https://doi.org/10.1177/17411432231172359>
- Kılıç, M. (2013). İlköğretim okullarında görevli öğretmenlerin örgütsel sinizm düzeyleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Kılıç, Ö. S. (2011). İlköğretim okullarında görev yapan okul müdürü ve öğretmenlerin iş doyum (Tokat ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Kılıç, Y. (2013). Lise öğretmenlerinin örgütsel adalet ve iş doyum algıları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Kırpık Canpolat, A. N. (2019). Okul yöneticilerinin liderlik tarzları ile öğretmenlerin iş doyum arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,
- Kış, A. (2014). Marital statusdifferences in burnout amongeducational stakeholders: A meta-analysis.*International Journal of Human Sciences*, 11(2), 543-558. doi: 10.14687/ijhs.v11i2.2922
- Kış, A., Şad, S. N., Özer, N., & Atik, S. (2016). A meta-analysis of the relationship between burnout and job satisfaction of educational stakeholders. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1). <https://doi.org/10.17556/jef.47774>
- Kıvılcım, P. (2014). Öğretmenlerde iş doyum, özyeterlik inancı ve yaşam doyum ilişkisinin karşılaştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). Toros Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

- Klassen, R. M., & Anderson, C. (2009). How times change: Secondary teachers' job satisfaction and dissatisfaction in 1962 and 2007. *British Educational Research Journal*, 35(5). DOI: <https://doi.org/10.1080/01411920802688721>
- Klassen, R. M., & Chiu, M. M. (2010). Effects on teachers' self-efficacy and job satisfaction: Teacher gender, years of experience, and job stress. *Journal of Educational Psychology*, 102(3), 741–756. <https://doi.org/10.1037/a0019237>
- Koç, C. N. (2016). İlkokul öğretmenlerinin çatışma yönetimi stratejileri ile iş doyumları arasındaki ilişki – Tekirdağ/Kapaklı ilçesi örneği. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Konan, E. (2018). Kamu ve özel eğitim kurumlarında çalışan ortaöğretim fen bilimleri öğretmenlerinin iş doyumları ve özyeterlik düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Korkmaz, A. (2013). İlkokul ve ortaokul öğretmenlerinin çatışma yönetimi stratejileri ve iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul
- Korkmaz, B., & Ulutaş, M. (2022). Okullarda Örgütsel Adaletin İş Doyumu ile İlişkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması. *Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 16(40), 1-18. <https://doi.org/10.29329/mjer.2022.481.1>
- Köksal, H. K. (2019). Okul psikolojik danışmanlarının özel eğitim öz yeterlik algıları ile iş doyumları arasındaki ilişki: Mersin ili örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Köksal, K. (2019). İngilizce öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin belirlenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Köksal, S. (2022). Müzik öğretmenlerinin iş doyum ve mesleki tutum düzeyleri ile öğrencilerin müzik dersine yönelik tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi. (Doktora Tezi). İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- Kömürcü, M. S. (2016). Öğretmenlerin mesleki iş doyumlarının ve karşılaştıkları zorlukların incelenmesi: Mardin örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kumaş, V. (2008). Öğretmenlerin iş doyum düzeyleri ile stres düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kurt, N. (2018). Öğretmenlerin psikolojik sermaye algıları ile psikolojik iyi oluşları ve iş doyumları arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kuzu, V. (2019). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin boş zaman değerlendirme etkinlikleri ile mesleki iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
- Li, R., & Yao, M. (2022). What promotes teachers' turnover intention? Evidence from a meta-analysis. *Educational Research Review*, 37, 100477. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2022.100477>
- Littel, H. J., Corcoran, J. ve Pillai, V. (2008). *Systematic reviews and meta-analysis*. NewYork: Oxford University Press.
- Locke, E. A. (1976). The nature and causes of job satisfaction. In M. D. Dunnette (Ed.), *Handbook of Industrial and Organizational Psychology* (pp. 1297–1349). Chicago: Rand McNally.
- Teaching and Teacher Education, 159, 105006. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2025.105006>
- Lozano, C. S., Wicki, M., Wüthrich, S. & Setz, F. (2025). A systematic review and meta-analysis of Collective Teacher Efficacy's relationships with outcomes in the Job Demands-Resources model.
- Lüleci, C. (2017). İlköğretim ve ortaöğretim kurumlarındaki öğretmenlerin moral düzeyleri ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,

Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Bilim Dalı, Çanakkale.

Madigan, D. J., & Kim, L. E. (2021). Towards an understanding of teacher attrition: A meta-analysis of burnout, job satisfaction, and teachers' intentions to quit. *Teaching and Teacher Education*, 105, 103425. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103425>

Mahmood, A., Akhtar, M. N., Talat, U., Shuai, C., & Hyatt, J. C. (2019). Specific HR practices and employee commitment: the mediating role of job satisfaction. *Employee Relations: The International Journal*, 41(3), 420-435. <https://doi.org/10.1108/ER-03-2018-0074>

Mavi, L. (2008). Kütahya ilinde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin belirlenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.

Melter, C. (2002). Job satisfaction and perception of motivation among middle and high school teachers. *American Secondary Education*, 1(1), 43-53.

Mistan, B. (2017). Özel eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin iş doyum ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Nawab, S., & Naeem, B. (2010). Job satisfaction and organizational commitment of university teachers in public sector of Pakistan. *Education & Management*, 14(1), 120-135. DOI:10.5539/ijbm.v5n6p17

Oktar, Ç. (2019). Öğretim liderliği, örgütsel destek, iş doyum ve örgütsel bağlılık üzerine bir modelleme çalışması. (Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Oktay, Ç. (2019). Müzik öğretmenlerinin iş doyum ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Niğde.

Orhan, N. (2013). Aday öğretmenlerin mesleki tutumları ve iş doyum düzeyleri. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Osanmaz, S. (2023). Okul müdürlerinin hizmetkâr liderlik davranışları ile sınıf öğretmenlerinin iş doyum algıları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

Öcal, Ç. (2020). Türkçe öğretmenlerinin iş doyum ve örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Dalı, İstanbul.

Özbaş, F. (2019). Öğretmenlerin örgütsel stres kaynakları ve stres belirtileri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.

Özcan, Z. E. (2013). İlköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin iş doyum (Niğde ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Özde, H. Ö. (2002). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum ve tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesi (Tekirdağ ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çanakkale.

Özkan, A. (2017). İlkokul ve ortaokul öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri (Balıkesir ili merkez ilçeler örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.

Özkaya, K. (2019). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi (Van ili Erciş ilçesi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Özkul, Ö. (2018). Okul yöneticilerinin kullandıkları güç kaynakları ile öğretmenlerin iş doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Sultangazi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.

Özpolat, H. (2019). Ortaokullarda görev yapan öğretmenlerin okuldaki iletişim engelleri ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Rahman, M. I. (2008). Job satisfaction among public and private college teachers of Dhaka city: A comparative analysis. *SSRN*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.1737285>

Reilly, R., Dhingra, K., & Boduszek, D. (2014). Teachers' self-efficacy beliefs, self-esteem and job stress as determinants of job satisfaction. *International Journal of Educational Management*, 28(4). <https://doi.org/10.1108/ijem-04-2013-0053>

Sadık, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin maruz kaldıkları yıldıma davranışları, algıladıkları sosyal destek ve mesleki iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Sağlamçubukcu, F. (2019). Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetim becerileri ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Salman, Ö. (2017). Yöneticilerin iletişim becerileri ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Sarı Karadağ, Y. (2020). İlkokul öğretmenlerinin iş yaşam kalitesine ilişkin algıları ile iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki (Balıkesir ili merkez ilçeler örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Sarı, H. (2014). An analysis of burnout and job satisfaction among Turkish special school headteachers and teachers, and the factors affecting their burnout and job satisfaction. *Educational Studies*, 30(3). DOI:10.1080/0305569042000224233

Sarı.T. (2021). Okul yöneticilerinin paternalist liderlik davranışları ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.

Sarıcı, D. (2015). Öğretmenlerin iş doyumları ile pozitif psikolojik sermaye düzeylerine yönelik görüşleri (İzmir-Foça İlçesi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.

Sarıkaya, Ş. (2019). Öğretmenlerin iş doyumlarının yordayıcısı olarak örgütsel güven ve örgütsel destek algısı. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi / İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Sarıkaya, T. (2007). Eğitim uygulama okulu ve iş eğitim merkezlerinde çalışan öğretmenlerin iş doyumları düzeylerinin incelenmesi (Ankara ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Sarpkaya, A. (2017). Öğretmenlerin iş doyumları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkide benlik saygısının rolü. (Yüksek Lisans Tezi). Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.

Saygılı, D. (2016). Okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin iş doyumları ve örgütsel bağlılıkları. (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.

Selük, N.Ş. (2023). Okulların mizah ikliminin öğretmenlerin iş doyumlarına olan etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.

Seymen, Y. (2019). Öğretmenlerin sosyotropi-otonomi kişilik özellikleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.

Sinan, L. (2008). Resmi ve özel ilköğretim okulları II. kademe branş öğretmenlerinin iş doyumları düzeylerinin karşılaştırılması (Sarıyer ilçesi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Skaalvik, E. M., & Skaalvik, S. (2011). Teacher job satisfaction and motivation to leave the teaching profession: Relations with school context, feeling of belonging, and emotional exhaustion. *Teaching and Teacher Education*, 27(6), 1029-1038. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2011.04.001>

- Söğüt, Ö. (2018). Öğretmenlerin görüşlerine göre yönetim süreçleri açısından okul müdürlerinin duygu yönetimi davranışları ile öğretmenlerin iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat
- Söylemezoğlu, A. (2019). İş doyumunun duygusal emek üzerine etkisi: bahçeşehir ve esenyurt bölgesindeki mevduat bankaları üzerine bir araştırma. (Yüksek Lisans Tezi). Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tekirdağ.
- Suiçmez, E. (2019). Okul öncesi öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri (Samsun ili örneği) . (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Surada, S. (2015). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri (Eskişehir ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir
- Şen, B. (2011). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ve hizmet içi eğitim ihtiyaçları üzerine bir araştırma. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Şen, N. (2023). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinde mesleki tutum, iş doyum ve mesleki tükenmişlik ilişkisinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Hitit Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çorum.
- Şentürken, C. (2018). Ortaöğretim öğretmenlerinin özerklik davranışları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Dumlupınar Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Tamcahan, F. (2012). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin tespiti (Düzce örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Tan, Ç. (2012). İlköğretim okul yöneticilerinin takım liderlik davranışlarının öğretmenlerin iş doyumuna, örgütsel adanmışlık ve örgütsel vatandaşlık düzeylerine etkisi. (Doktora Tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Taşan, E. (2013). İlköğretim okullarında bürokratikleşme ve öğretmenlerin iş doyum düzeyleri. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Tekin, C. (2013). İlköğretim okullarında görevli öğretmenlerin okula güven ile iş doyumlarının incelenmesi (Gaziantep ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Tipi, B. (2022). Öğretmenlerde iş stresinin iş doyum ve işe yabancılaşma üzerine etkisi (Ankara Yenimahalle ilçesi örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Toker, B. (2011). Job satisfaction of academic staff: An empirical study on Turkey. *Quality Assurance in Education*, 19(2). <https://doi.org/10.1108/09684881111125050>
- Tomrukçu, Ç. (2010). Özel ve kamuya ait ilköğretim kurumlarında çalışan öğretmenlerin yaşam ve iş doyumları düzeyleri. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Topal, E. (2008). *Hekim ve Hemşirelerin İş Doyum Düzeyleri*, Hacettepe Ün., Sağlık Bilimleri Enstitüsü , Psikiyatri Hemşireliği Yüksek Lisans Tezi, Ankara
- Topçu, E. B. (1999). Yönetim düşüncesinin evriminde liderliğin gelişimi ve dönüşümcü liderlik ve bir uygulama örneği. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara” (Canpolat, p. 72)
- Toprakçı, E., Güngör, A. A. ve Güngör, A. (2023). Meta-analysis of the relationship between perception of organizational justice and gender in educational organizations in Türkiye. *e-Kafkas Journal of Educational Research*, 10, 611-628.doi: 10.30900/kafkasegt.1312318 Retrived: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3200138>
- Toropova, A., Myrberg, E., & Johansson, S. (2021). Teacher job satisfaction: The importance of school working conditions and teacher characteristics. *Educational Review*, 73(3), 257-276. <https://doi.org/10.1080/00131911.2019.1705247>
- Tunç, S. (2019). İş doyumunun yaşam memnuniyetine etkisi: Öğretmenler üzerine bir araştırma. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul.

- Tunç, V. (2013). Tarih öğretmenlerinin iş doyum ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi: Van ili örneği. Yüksek lisans tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
- Turaç, C. (2017). Okul etkinliğinin öğretmenlerin iş doyumuna etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Turcan, H. G. (2011). İlköğretim okulu öğretmenlerinin özyeterlik algıları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Turhan, A. S. (2023). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş doyumları, işle bütünleşmeleri ve tükenmişlikleri arasındaki ilişkiler. (Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Ulusoy, T. (2014). Okullarda sergilenen dağıtımcı liderlik davranışları ile öğretmenlerin iş doyum ve örgütsel adanmışlıkları arasındaki ilişkiler. (Yüksek Lisans Tezi). Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Umay, G. (2015). Psikolojik danışman ve rehberlik öğretmenlerinin iş doyum ve tükenmişlik düzeylerinin ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Urat, C. (2016). Okulların değişime açıklığı ile öğretmenlerin iş doyum ve örgütsel bağlılık düzeyleri arasındaki ilişki - Kayseri ili bağımsız anaokulları örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Usta, N. (2015). Sınıf öğretmenlerinin iş doyum ile demografik faktörler arasındaki ilişkinin belirlenmesi (Ankara ili Çubuk ilçesi uygulaması). (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ünal, A. (2015). İş doyum, yaşam doyum ve yaşam anlamı değişkenlerinin ilköğretim ve ortaokul öğretmenlerinin mesleki bağlılıkları üzerine etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuzmayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Ünverdi, D. (2016). Okul yöneticilerinin etik liderlik davranışlarının öğretmenlerin iş doyum ile ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Wang, H., Cousineau, C., Wang, B., Zeng, L., Sun, A., Kohrman, E., Li, N., Tok, E., Boswell, M., & Rozelle, S. (2022). Exploring teacher job satisfaction in rural China: Prevalence and correlates. *International Journal of Environmental Research*, 19(6). <https://doi.org/10.3390/ijerph19063537>
- Wang, Q., Gao, Y., & Wang, X. (2024). The relationships between burnout, job satisfaction, and emotion regulation among foreign language teachers: A meta-analytic review. *Acta Psychologica*, 250, 104545. <https://doi.org/10.1016/j.actpsy.2024.104545>
- Wartenberg, G. , Aldrup, K. , Grund, S., & Klusmann, G. (2023). Satisfied and high performing? A meta-analysis and systematic review of the correlates of teachers' job satisfaction. *Educational Psychology Review*, 35 (4), DOI: 10.1007/s10648-023-09831-4
- Yasan, D. (2017). Örgütsel iklimin iş doyumuna etkisine yönelik zihinsel engelliler öğretmenleri üzerine alan çalışması. (Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
- Yavuzkurt, T. (2017). Ortaöğretim öğretmenlerinin iş yeri arkadaşlık algısı ve iş doyum ile ilişkisi (Aydın ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Yayla, A., Sak, R., Tuba, İ., Sak, Ş., & Taşkın, N. (2018). Comparing the job satisfaction of hourly paid and salaried preschool teachers in Turkey. *Education*. 3-13, 46(7). DOI:10.1080/03004279.2017.1365919
- Yıldırım, M. (2019). Fen bilimleri öğretmenlerinin tükenmişlik ve iş doyum düzeylerinin incelenmesi / Investigation of burnout and job satisfaction levels of science teachers. (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.

Yıldız, H. (2019). Ortaöğretim kurumlarında yönetici ve öğretmenlerin iş doyumunun örgütsel bağlılığa etkisi: Şanlıurfa ilinde bir çalışma. (Yüksek Lisans Tezi). Harran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Şanlıurfa.

Yıldız, İ. (2021). Özel eğitim kurumu yönetici ve öğretmenlerinin örgütsel adalet algıları ile iş doyum arasındaki ilişkide iş motivasyonunun aracılık rolü. (Yüksek Lisans Tezi). Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman.

Yıldız, Ö. (2010). İzmir il merkezindeki mesleki ve teknik liselerde çalışan öğretmenlerin iş doyum düzeyleri. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, İzmir.

Yıldız, V. A. (2020). Sınıf öğretmenlerinin motivasyonu ve iş doyumunun öz belirleme ve çift etmen kuramları çerçevesinde incelenmesi. (Doktora Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Yıldızöz, T. (2021). Öğretmenlerin sosyal kaytarma davranışları ile iş doyumları arasındaki ilişkide örgütsel bağlılıklarının aracılık rolü. (Yüksek Lisans Tezi). Siirt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siirt.

Yılmaz, E. (2017). Lise öğretmenlerinde tükenmişlik, iş doyum ve algılanan sosyal destek: Bursa ili örneği. (Yüksek Lisans Tezi). Nişantaşı Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı, Bursa.

Yılmaz, F. (2015). Okul dönüşümünün öğretmenlerin iş doyum ile ilişkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yılmaz, İ. (2017). Öğretmenlerin maruz kaldıkları psikolojik yıldırma (mobbing) davranışları ile iş doyum arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.

Yılmaz, M. (2014). Ortaokul öğretmenlerinin güdülenme ve iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki. (Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.

Yılmaz, Ş. (2019). İlk ve ortaokul öğretmenlerinin örgütsel güven düzeylerinin iş doyumuna etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yiğitsoy, S. (2021). X ve Y nesli öğretmenlerde etik iklim ile iş doyum arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Yozgat Bozok Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yozgat.

Yoldaş, O. (2022). Ortaöğretim okul müdürlerinin etik liderlik davranışları ile öğretmenlerin iş doyum düzeyleri arasındaki ilişki (Yozgat ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Yozgat Bozok Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yozgat.

Yorulmaz, Y. I., Çolak, İ., & Altinkurt, Y. (2017). A meta-analysis of the relationship between teachers' job satisfaction and burnout. *Eurasian Journal of Educational Research*, 71, 175-192. DOI:10.14689/ejer.2017.71.10

Yozgat, C. (2019). Öğretmenlerin örgütsel adalet algılarının örgütsel bağlılığa ve iş doyumuna ilişkin etkisinin incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yuvka, A. (2020). Sınıf öğretmenlerinin örgütsel destek algıları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi (Afyonkarahisar ili örneği). (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.

Yücel, İ., & Bektaş, C. (2012). Job satisfaction, organizational commitment and demographic characteristics among teachers in Turkey: Younger is better? *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.05.346>

Yüksel, Ö. (2009). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin araştırılması. (Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Zhu, C., Xia, M., Xie, H., Wang, Y., Ye, J., & Xu, J. (2024). 11 citation on Dimensions. Social Behavior and Personality: An International Journal, 52(2), 1–9. <https://doi.org/10.2224/sbp.12915>

Zöğ, H. (2007). İstanbul İli Kağıthane İlçesinde görev yapan ilköğretim okulu öğretmenlerinin örgütsel adanmışlıkları ile iş doyumları arasındaki ilişki. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Introduction

Job satisfaction is one of the key factors that directly influence the professional efficiency and well-being of teachers. Various demographic factors, such as gender, marital status, education level, and years of experience, have been widely examined in the literature as potential determinants of job satisfaction. Among these, the relationship between teachers' marital status and job satisfaction remains ambiguous, with different studies yielding conflicting results. While some research suggests that married teachers report higher job satisfaction due to emotional stability and financial security, others indicate that marital status does not significantly impact job satisfaction, or even that unmarried teachers experience greater job satisfaction due to fewer family responsibilities. Given these inconsistencies, a meta-analysis is required to systematically synthesize existing findings and offer a more comprehensive understanding of this relationship.

This study aims to determine whether marital status significantly affects teachers' job satisfaction by conducting a meta-analysis of empirical research conducted in Turkey between 2007 and 2023. The study aggregates findings from 110 master's theses and doctoral dissertations, focusing on the relationship between marital status and job satisfaction. By applying random-effects models, this meta-analysis seeks to assess the overall effect size and examine whether various moderating variables (such as study type, school type, sample size, and geographic region) influence the relationship between marital status and job satisfaction.

Method:

This study follows a quantitative research synthesis approach through meta-analysis, which statistically combines results from independent studies to identify general patterns. The Comprehensive Meta-Analysis (CMA) 2.0 software was used for effect size calculations. The random-effects model was preferred due to the high level of heterogeneity observed among the included studies ($I^2 = 81.35\%$). Publication bias was assessed through Egger's test, Duval & Tweedie's trim-and-fill method, and Orwin's safe N technique, all of which confirmed that no significant publication bias was present. In addition to computing the overall effect size, moderator analyses were conducted to examine whether certain study characteristics influenced the relationship between marital status and job satisfaction. These moderators included study type (master's vs. doctoral theses), school type (preschool, primary, secondary, high school), sample size, geographic region (seven regions of Turkey).

Results:

The meta-analysis revealed that marital status does not have a statistically significant effect on teachers' job satisfaction ($d = -0.012$, $p > .05$). This suggests that being married or unmarried does not systematically predict levels of job satisfaction among teachers. The heterogeneity test results ($Q = 579.147$, $df = 108$, $p < .001$) confirmed significant variations among the included studies, necessitating the use of the random-effects model. No significant differences were found between master's and doctoral theses regarding the impact of marital status on job satisfaction ($p > .05$). For school of all the school type (Preschool, Primary, Secondary, High School), the p-value is 0.023, which is below 0.05, indicating a statistically significant difference. Geographic Region was the only moderator that yielded a statistically significant effect ($p = 0.001$). In the Mediterranean region, married teachers have higher job satisfaction, while in the Marmara region, single teachers report greater job satisfaction.

Discussion and Conclusion:

This meta-analysis provides the first comprehensive synthesis of research on the relationship between teachers' marital status and job satisfaction in Turkey. The findings suggest that marital status alone is not a decisive factor in predicting teachers' job satisfaction, school type and regional differences play a more significant role than previously assumed. Policymakers and educational administrators should consider regional Dynamics and school type when developing strategies to enhance job satisfaction among teachers, rather than relying on broad, one-size-fits-all policies based on demographic factors.

Future research should explore why regional differences emerge and investigate other potential organizational and socio-economic factors that contribute to variations in job satisfaction among teachers. Additionally, comparative studies across different countries could provide further insights into the cross-cultural applicability of these findings.